

(171. 4.)

VOORLOOPIG VERSLAG.

Bij het afdeelingsonderzoek werden de volgende opmerkingen gemaakt:

Art. 1. Volgens de Memorie van Toelichting wordt het wenschelijk geacht toe te staan, dat de bezittingen, welke het Pensioenfonds voor weduwen en weezen van burgerlijke ambtenaren „nog zal verwerven” ook in andere solide waarden dan uitsluitend in inschrijvingen op de Grootboeken der Nationale Schuld zullen kunnen worden belegd. In verband hiermede werd gevraagd, of verwisseling van reeds plaats gehad hebbende beleggingen in de naar het wetsontwerp geoorloofde waarden uitgesloten is. Omtrent dit punt dient zekerheid te bestaan.

Tegen belegging in schuldbrieven van de buitenlandsche hypotheekbanken, bedoeld onder *e*, bestond bij eenige leden bezwaar. Hierbij werd ook gewezen op de tegenstrijdigheid, gelegen in het feit, dat volgens het bepaalde onder *h* niet meer dan een vierde gedeelte van het kapitaal in eerste hypotheeken op hier te lande gelegen onroerende goederen belegd mag worden, terwijl deze beperking niet gesteld wordt ten aanzien van het bepaalde onder *e*.

In litt. *f* wordt belegging in schuldbrieven van *buitenlandsche* spoorwegmaatschappijen niet uitgesloten. Eenige leden vroegen of zoodanige belegging dus geoorloofd zal zijn.

Sommige leden waren teleurgesteld door het niet vermelden in het artikel van schuldbekentnissen ten laste van naamlooze vennootschappen en coöperatieve of andere, rechtspersoonlijkheid bezittende vereenigingen, die zich ten doel stellen de huisvesting van mingevoeden te verbeteren. Men herinnerde hierbij aan het amendement, door de heeren KERDIJK en DRUCKER voorgesteld bij de behandeling van het wetsontwerp tot wijziging en aanvulling der wet van 25 Mei 1880 (*Staatsblad* n°. 88) tot instelling eener Rijkspostspaarbank. [*Handelingen*, 1894—1895, blz. 1372].

Art. 2. Sommige leden achtten het niet noodig opnieuw gelegenheid te geven voor de indiening der in dit artikel bedoelde aanvragen. De belanghebbenden, die zoodanige aanvragen niet tijdig hebben ingediend, mogen geacht worden aan pensioen geene groote behoefte te hebben. Men beschouwde het gedane voorstel daarom als eene onnoodige vrijgevigheid.

Eenige andere leden juichten de strekking van het artikel toe, maar drongen er op aan ook een nieuwen termijn te stellen voor de aanwijzing van ongehuwde zusters ingevolge het Koninklijk besluit van 5 November 1890, n°. 66. Verscheidene belanghebbenden hebben den daarvoor gestelden, zeer korten termijn laten voorbijgaan.

Het werd billijk geacht om ook aan deze belanghebbenden gelegenheid te geven het gepleegd verzuim te herstellen en men hield zich overtuigd, dat daartegen ook bij den Minister wel geen overwegend bezwaar zou bestaan.

Artt. 3 en 4. Enkelens vreesden, dat de voorgestelde regeling een praecipitatie zou scheppen ten aanzien van de wijze, waarop eene bestemming zou worden gegeven aan batige saldo's van het pensioenfonds voor weduwen en weezen van burgerlijke ambtenaren, en dat de consequentie van aanneming der hier voorgestelde regeling zou zijn, dat die batige saldo's ten behoeve van de weduwen en weezen der ambtenaren bestemd zouden moeten worden.

Anderen zagen niet in, dat hier van het scheppen van een praecipitatie sprake zou kunnen zijn, daar de voorgestelde regeling volstrekt geene betrekking heeft op het weduwen- en weezenfonds der ambtenaren. De vraag is hier slechts, op welke wijze beschikt zal worden over het batig saldo van het weduwenfonds voor de geëmployeerden tot het algemeen bestuur behorende en, naar men meende, is in de Memorie van Toelichting op afdoende wijze aangetoond, dat de voorgestelde regeling alleszins billijk is.

Nog andere leden merkten op, dat zij het alleszins rechtvaardig zouden achten, dat de batige saldo's van het weduwen- en weezenfonds der ambtenaren — uit den aard der zaak ontstaan, of uit te hooge bijdragen dier ambtenaren, of uit te lage pensioenen der weduwen en weezen — in de eerste plaats ten bate van de belanghebbenden bij die fondsen zouden worden aangewend.

Door enkele leden werd bedenkelijk geacht hetgeen op bladz. 2 onder 1°. *c.* ten opzichte van de verhoogingen van pensioenen van nagelaten betrekkingen voorkomt. Men wenschte omtrent de hier bedoelde regeling eenige nadere inlichtingen te ontvangen.

Artt. 5 en 6. Volgens de Memorie van Toelichting heeft wel is waar de Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid het recht om een der daar ter plaatse bedoelde ambtenaren, die zijne deelgerechtigheid verloor, deze te doen herkrigen, maar die ambtenaren zullen dan toch afhankelijk zijn van het nemen eener *beschikking* door genoemden Minister. Men wenschte dat de rechten dezer ambtenaren, evenals die van de ambtenaren, genoemd in de wet van 20 Juli 1895 (*Staatsblad* n°. 136), bij de wet zelve zouden worden gewaarborgd.

Tegen het geven van terugwerkende kracht tot 1 Januari 1891 aan art. 5 hadden sommigen wel eenig bezwaar.

Beweegreden. De woorden der beweegreden zijn, evenals die van den titel van het ontwerp, niet in overeenstemming met den inhoud van het wetsontwerp, aangezien het bepaalde in art. 2 buiten de gebezigde omschrijving valt. Deze omschrijving is bovendien hoogst omslachtig. Men gaf daarom in overweging eenvoudig te zeggen, dat wijziging van de in den aanhef van art. 1 genoemde wet wenschelijk is.

Aldus vastgesteld 8 Juni 1899.

MEESTERS.
VAN DER KUN.
GOEKOOP.
BOUMAN.
TRUIJEN.

